

**Prezidentas
Henris B. Airingas**
Pirmasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Ištikimi draugai

Bene labiausiai Gelbėtojas mus pagerbia pavadindamas „draugais“. Žinome, kad Jis tobula meile myli visus savo Dangiškojo Tėvo vaikus. Tačiau tiems, kurie ištikimai tarnavo kartu su Juo, Jis turi šį ypatingą titulą. Prisiminkite žodžius iš 84-to Doktrinos ir Sandorų skyriaus: „Ir dar aš sakau jums, mano draugai, nes nuo šiol vadinsiu jus draugais: reikalinga, kad aš jums duočiau šį įsakymą, kad jūs taptumėte tokie, kaip mano draugai tomis dienomis, kuomet aš buvau su jais, keliaudamas skelbti evangelijos savo galia“ (DS 84:77).

Jo draugais tampame dėl Jo tarnaudami kitiems. Jis yra tobulas pavyzdys, kokiais draugais turime tapti. Jis nori tik paties geriausio savo Dangiškojo Tėvo vaikams. Jų laimė yra Jo laimė. Jų sielvartus Jis išgyvena kaip savo, nes apmokėjo visus jų nuodėmes, paėmė ant savęs visas jų silpnybes, nešė visus jų vargus ir jautė visus jų troškimus. Jo paskatos yra tyros. Jis nieiško pripažinimo sau, o visą garbę atiduoda savo Dangiškajam Tėvui. Tobulas draugas, Jėzus Kristus, visiškai nesavanaudiškai rūpinasi kitų laime.

Kiekvienas iš mūsų, sudarydamas krikšto sandorą, pažadėjo sekti Jo pavyzdžiu, nešti vienas kito naštas, kaip tai darytų Jis (žr. Mozijo 18:8).

Per kelias ateinančias dienas turėsite daug galimybių būti Jo draugu. Tai gali atsitikti, kai eisite dulkėtu keliu. Tai gali atsitikti, kai sėdėsite traukinio vagonė. Tai gali atsitikti, kai ieškosite, kur atsisėsti bažnyčios susirinkime. Jei įsižiūrėsite, pastebėsite ką nors, slegiamą sunkios naštos. Tai gali būti liūdesio, vienišumo ar apmaudo našta. Ją galite pastebėti tik tuomet, jei meldėte, kad Dvasia leistų jums pamatyti širdis, ir pažadėjote pakelti nuleistas rankas.

Atsakymas į jūsų maldą gali būti seno draugo veidas, kurio nematėte iligus metus, bet kurio bėdos staiga iškilo jūsų prote ir širdyje, tarsi būtų jūsų paties. Taip yra atsitikę man. Seni draugai, įveikę daugelio mylių ir metų nuotolį, susisiekė su manimi, kad padrąsintų mane, nors tik Dievas galėjo pasakyti jiems apie mano našta.

Dabartiniai Dievo pranašai prašė mūsų, kad būtume ištikimi draugai tiems, kurie ateina į Bažnyčią kaip atsivertusieji, ir padėtume grįžti tiems, kurie nutolo. Mes galime tai padaryti ir padarysime, jei visada atminsime Gelbėtoją. Kai einame pagelbėti ir palengvinti našta, Jis eina su mumis. Jis ves mus pas tuos, kuriems mūsų reikia. Jis palaimins mus, kad jaustumė tai, ką jie jaučia. Kai atkakliai stengsimės jiems tarnauti, mums bus

suteikta dovana vis labiau jausti Jo meilę jiems. Tai suteiks mums drąsos ir stiprybės vėl ir vėl ištikimai padėti.

Tuomet šiame gyvenime ir amžinybėje džiaugsimės būdami šiltai priimti į ištikimų Jo draugų bendriją. Meldžiu šios palaimos visiems mums ir tiems, kuriems tarnausime.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Šeimos narių dalyvavimas būna prasmingesnis, kai juos paprašome atsakymų ieškoti Raštuose ir pranašų žodžiuose (žr. *Teaching, No Greater Call* [1999], 55). Prieš skaitydami šį straipsnį, paprašykite šeimos narių surasti jame principus, kurie padės jiems būti vertiems vadintis Viešpaties draugais.

Vadovėlyje „*Teaching, No Greater Call*“ rašoma: „Jei turite Kristaus meilės, būsite geriau pasiruošę mokyti Evangelijos. Jūs būsite įkvėpti padėti kitiems pažinti Gelbėtoją ir sekti Juo“ (12). Straipsnyje raskite principus, kurie padėtų jums būti geresniam namų mokytojui. Aptarkite juos su savo porininku ir pamaldžiai apsvarstykite, kaip galite būti ištikimi draugai tiems, kuriems tarnaujate.

JAUNIMAS

Naujokas

Metjus Okeibas

Jaučiausi svetimas. Mes su šeima neseniai atsikėlėme iš kito šalies krašto. Apylinkėje, į kurią atsikėlėme, buvo didelė jaunimo grupė, bet aš pirmą kartą buvau „naujokas“. Blogiausia buvo tai, kad turėjau eiti į naują mokyklą. Man iš karto toptelėjo: „Su kuo aš sėdėsiu pietaudamas? Gal pamatysiu, ką nors iš bažnyčios.“ Nenorėjau užimti kažkieno vietą prie stalo, nes nežinojau ar būsiu pageidaujamas.

Pirma diena mokykloje slinko labai lėtai. Pagaliau skambutis paskelbė pietų pertrauką. Lėtai įjėgęs į valgyklą, meldžiausi Dangiškajam Tėvui, kad padėtų man susirasti kokį pažįstamą. Apsižvalgiau ieškodamas

pažįstamų. Nė vieno. Taigi nukiūtinau prie stalo valgyklos gale ir suvalgiau savo pietus.

Vėliau tą dieną, per matematikos pamoką, pamačiau pažįstamą veidą. Deividą buvau matęs ryte seminarijoje. Jis paprašė manęs parodyti savo tvarkaraštį ir pamatė, kad mes abu pietavome per tą pačią pertrauką. „Ei, kur šiandien pietavai?“ – paklausė.

„Valgyklos gale“, – atsakiau.

Tada jis tarė: „Rytoj ateik ir sėsk prie manęs.“

Esu dėkingas, kad turiu mylintį Dangiškąjį Tėvą, kuris žino kiekvieną mūsų poreikį ir atsako į kiekvieną mūsų maldą. Taip pat esu dėkingas žmogui, kuris panoro ištiesti draugiškos pagalbos ranką. Kartais toks paprastas dalykas, kaip pakvietimas, gali viską pakeisti.

VAIKAI

Jėzus Kristus – mūsų tobulas Draugas

Prezidentas Airingas sakė, kad Jėzus yra mūsų tobulas draugas. Čia paminėti keli būdai, kaip Jėzus išreiškia savo tobulą draugiškumą mums.

Jis nori mums paties geriausio.

Jis laimingas, kai mes laimingi.

Jis liūdi, kai mes liūdime ar kenčiame.

Jis kentėjo už mūsų nuodėmes, kad mes galėtume sugrįžti pas Dangiškąjį Tėvą.

Būti Jėzaus draugu

Prezidentas Airingas sakė, kad mes galime tapti Jėzaus draugais, dėl Jo būdami draugai kitiems. Nupieškite, kaip galite išreikšti savo draugiškumą šiais keturiais būdais.

Galite padėti liūdinčiam žmogui.

Galite susidraugauti su žmogumi, kuris jaučiasi vienišas.

Galite ką nors pakviesti ateiti į bažnyčią.

Galite visada atminti Jėzų.

© 2010 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos. Išspausdinta Lietuvoje. Originalas anglų kalba patvirtintas 6/09. Vertimas patvirtintas 6/09. *First Presidency Message, July 2010* vertimas. Lithuanian. 09367 156

Šeimų ir namų stiprinimas

Išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

Iš Raštų: Pradžios 18:19; Mozijo 4:15; DS 93:40; Mozės 6:55–58

Kiekviena proga semtis stiprybės

„Visų mūsų šeimyninė padėtis skirtinga. Vienose šeimose yra mama ir tėtis, su kuriais gyvena vaikai, kitose – tik žmona su vyru: jų vaikai jau užaugę ir išvykę. Daugelis Bažnyčios narių yra vieniši, o kai kurie likę vieniši gimdytojais. Dar kiti yra našliai ir našlės, kurie gyvena vieni.

Kad ir kokia būtų mūsų šeima, kiekvienas galime sustiprinti savo šeimą ir padėti stiprinti kitas.

[Kartą] apsistočiau savo dukterėčios šeimoje. Tą vakarą, prieš vaikams einant miegoti, surengėme trumpą šeimos namų vakarą su trumpa istorija iš Raštų. Tėvas papasakojo apie Leho šeimą ir kaip jis mokė savo vaikus tvirtai laikytis geležinės lazdos, kuri simbolizavo Dievo žodį. Lehis mokė, kad jei tvirtai laikysimės geležinės lazdos, būsim saugomi ir vedami į džiaugsmą ir laimę. O paleisdami geležinę lazda, rizikuojame paskęsti nešvaraus vandens upėje.

Norėdama vaizdingai tai paaiškinti, mama suvaidino „geležinę lazda“ kurios vaikai privalėjo laikytis, o tėvas vaidino Šetoną, kuris bandė atitraukti juos nuo apsaugos ir laimės. Vaikams labai patiko ši istorija ir jie išmoko, kaip svarbu laikytis geležinės lazdos. Po šios Raštų istorijos atėjo laikas šeimos maldai . . .

Raštai, šeimos namų vakaras ir šeimos malda sustiprins šeimas. Privalome išnaudoti kiekvieną galimybę sustiprinti šeimas ir padėti vienas kitam išlikti teisingame kelyje.“¹

Barbara Tompson, antroji patarėja Paramos bendrijos prezidentūroje.

Iš mūsų istorijos

Nuo pat pradžios Paramos bendrijos pareiga buvo stiprinti šeimas ir namus. Pranašas Džozefas viename iš pirmųjų Paramos bendrijos susirinkimų taip mokė seseris: „Grįžusios namo niekada neišstarkite pikto ar nemalonaus žodžio savo vyrui; verčiau nuo šiol tegul jūsų darbus puošia gerumas, malonė ir meilė.“²

1914 metais prezidentas Džozefas F. Smitas sakė Paramos bendrijos seserims: „Kur tik yra neišmanymas ar tiesiog nepakankamas supratimas šeimos klausimais, . . . ten ar netoliese yra ši organizacija. Ir per šiai organizacijai būdingas dovanas bei įkvėpimą, jos yra pasiruošusios pamokyti apie tas svarbias pareigas.“³

IŠNAŠOS

1. Barbara Tompson, „Laikykitis lig galo Jo rankos tvirtai“, 179-os visuotinės metinės konferencijos, įvykusios 2009 m. balandžio mėn., medžiaga.
2. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas*, 2010, p. 463.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (1998), 186.

Ką mes galime padaryti?

1. Kokiomis idėjomis apie šeimos ir namų stiprinimą galite pasidalinti su savo seserimis? Beanalizuojant jų individualias aplinkybes, Dvasia gali pakuždėti jums naujų idėjų.
2. Kokius prioritetus galite išskirti šį mėnesį, kad geriau stiprintumėte savo šeimą ir namus?

Daugiau informacijos ieškokite www.reliefsociety.lds.org.